

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

1 St - h1/14
Ref. 39 PŽ-964/2017-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvjestitelja i Maje Bilandžić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom KEMOPLAST d.o.o. u stečaju, OIB 89957073540, Poličnik, Poslovna zona Grabi b.b., odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika KOVINOPLASTIKA PISKAR MP d.o.o. - u stečaju, MB 5992141000, Gorenjska cesta 9, 1234 Mengeš, Slovenija, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Olga Tanko iz Slovenije, Gorenjska cesta 14, 1310 Ribnica, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-41/14 od 18. siječnja 2017., u sjednici vijeća održanoj 22. veljače 2017.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika KOVINOPLASTIKA PISKAR MP d.o.o. - u stečaju, MB 5992141000, 1234 Mengeš, Slovenija, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-41/14 od 18. siječnja 2017.

Obrazloženje

Pobijanim, u izreci označenim rješenjem, prvostupanjski je sud kao nepravodobnu odbacio prijavu tražbine stečajnog vjerovnika KOVINOPLASTIKA PISKAR MP d.o.o. - u stečaju, Slovenija.

U obrazloženju sud navodi da je u stečajnom postupku nad navedenim dužnikom prvo ispitno ročište održano 15. srpnja 2014., a da je naknadna prijava tražbine stečajnog vjerovnika KOVINOPLASTIKA PISKAR MP d.o.o. - u stečaju, podnesena nakon isteka roka iz članka 176. stavak 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 133/12; dalje: SZ), slijedom čega je primjenom odredbe članka 176. stavka 4. SZ-a i odredbe čl. 40. st. 1. Uredbe vijeća EU broj 1346/2000, istu odbacio kao nepravodobnu.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio vjerovnik KOVINOPLASTIKA PISKAR MP d.o.o. - u stečaju, zbog svih žalbenih razloga.

Žalitelj u bitnom navodi da je rješenje neosnovano i nezakonito, jer vjerovnik nije bio obaviješten o početku stečajnog postupka nad dužnikom, a što je odredbom čl. 40. Uredbe vijeća EU broj 1346/2000, trebao biti.

Slijedom navedenog predlaže ovom sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovan postupak, podredno preinačiti na način da prihvati prijavu tražbine.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavak 1. i 2. te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 57/11 i 23/13; dalje: ZPP), u vezi s odredbom članka 6. stavak 1. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane odredbom članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i na zakonu osnovano.

U postupanju suda prvog stupnja nema bitnih povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, u vezi s odredbom iz članka 6. stavak 1. SZ-a na koje je ovaj žalbeni sud dužan paziti po službenoj dužnosti.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja i stanja dijela preslike spisa, proizlazi nespornim da je ispitno ročište održano 15. srpnja 2014.

Iz rješenja suda broj St-41/14-2 od 20. svibnja 2014. proizlazi da su pozvani vjerovnici da u roku od 30 dana od dana objave toga rješenja u Narodnim novinama – službenom listu Republike Hrvatske podnesu prijave tražbina stečajnom upravitelju. Navedeno rješenje objavljeno je u „Narodnim novinama“ broj 62/14 dana 22. svibnja 2014., a prvo ispitno ročište održano je 15. srpnja 2014.

Iz stanja preslike dijela spisa, proizlazi da je predmetna prijava tražbine podnesena putem pošte 20. listopada 2016., a što ni žalitelj ne spori.

Odredbom čl. 176. Stečajnog zakona koji se u ovom slučaju primjenjuje temeljem odredbe čl. 441. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15) propisano je da se tražbine prijavljene nakon isteka roka za prijavljivanje mogu ispitati na ispitnom ročištu ako to predloži stečajni upravitelj.

Odredbom članka 176. stavak 2. SZ-a, određeno je da se tražbine prijavljene nakon isteka roka za prijavljivanje tražbina koje nisu ispitane na ispitnom ročištu te tražbine prijavljene u roku od tri mjeseca nakon održavanja prvog ispitnog ročišta, ali ne poslije objavljivanja poziva za završno ročište mogu ispitati na jednom od posebnih ispitnih ročišta koje će, na prijedlog vjerovnika koji nisu prijavili svoje tražbine, odrediti stečajni sudac rješenjem uz uvjet da vjerovnici u roku od 15 dana solidarno plate predujam za pokriće troškova tog ročišta, dok je stavkom 4. istog članka određeno da će se prijave podnesene nakon isteka rokova iz stavka 2. odbaciti. Obzirom da je prvo ispitno ročište održano 15.

srpnja 2014., to je rok za prijavu tražbine koja se može ispitati na posebnom ispitnom roku protekao 15. listopada 2014.

Rok od tri mjeseca od održavanja prvog ispitnog ročišta je prekluzivni rok i njegovim istekom vjerovnik gubi pravo na podnošenje (naknadne) prijave tražbine.

Stoga je osnovano prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 176. stavak 4. SZ-a odbacio prijavu tražbine kao nepravodobno podnesenu, budući da je ispitno ročište za tražbine održano 15. srpnja 2014., rok za naknadnu prijavu tražbina istekao je 15. listopada 2014., a žalitelj je prijavu tražbine podnio 20. listopada 2016., dakle, nakon više od tri mjeseca od dana održavanja ispitnog ročišta.

Dakle, krajnji zakonski rok za podnošenje prijave tražbina je tri mjeseca, računajući od dana održavanja ispitnog ročišta. Taj rok može biti i kraći, ako je poziv za završno ročište objavljen prije isteka roka od tri mjeseca računajući od dana održavanja ispitnog ročišta, ali nikada ne može biti dulji. Na protek tog roka, bez utjecaja je to što završno ročište nije određeno ili održano, odnosno to što je stečajni postupak još u tijeku. Nakon isteka tog roka, vjerovnici više ne mogu prijavljivati svoje tražbine.

Protekom zakonskog roka od tri mjeseca, vjerovnik je prekludiran u pravu na podnošenje prijave tražbina.

Budući da prijava tražbine nije podnesena u rokovima iz članka 176. stavak 2. SZ-a prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredaba članka 176. stavak 2. i 4. SZ-a istu odbacio kao nepravovremenu.

Odredbom čl. 40. st. 1. Uredbe vijeća EU broj 1346/2000 o stečajnom postupku propisano je da je nadležni sud ili stečajni upravitelj stečajnog dužnika dužan odmah obavijestiti poznate vjerovnike koji imaju stalno boravište, domicil ili sjedište u drugim državama članicama o pokretanju stečajnog postupka.

Trgovački sud u Zadru kao nadležni sud je o činjenici otvaranja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom KEMOPLAST d.o.o. u stečaju, Poličnik, obavijestio sve vjerovnike objavom oglasa u „Narodnim novinama“ broj 62/14 dana 22. svibnja 2014., koja objava je izvršena i na internetskim stranicama Narodnih novina te je kao takva bila svima dostupna.

Prvostupanjski je sud otklonio eventualnu povredu stečajne upraviteljice odredbe članka 40. stavak 1. Uredbe vijeća EU broj 1346/2000 o stečajnom postupku.

Naime, iz izvješća stečajne upraviteljice od 21. prosinca 2016. proizlazi da prilikom preuzimanja dokumentacije stečajnog dužnika i sređivanja knjigovodstvenog stanja u dokumentaciji stečajnog dužnika, nije bilo evidentirano nikakvo dugovanje prema vjerovniku KOVINOPLASTIKA PISKAR MP, d.o.o., Mengeš, niti je iz bilo koje dostupne joj dokumentacije mogla saznati da bi KOVINOPLASTIKA PISKAR MP d.o.o., Mengeš, bila stečajni vjerovnik stečajnog dužnika.

Pored toga iz izvješća proizlazi i da je Marijan Piskar, koji je u trenutku otvaranja stečajnog postupka nad KEMOPLAST d.o.o., Poličnik, bio njegov zastupnik po zakonu i da

je ujedno i osnivač KOVINOPLASTIKA PISKAR MP d.o.o., Mengeš, slijedom čega je za potraživanja ovog vjerovnika morao znati u trenutku otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom ukoliko je isto potraživanje u tom trenutku postojalo.

Slijedom navedenog je pravilno prvostupanjski sud utvrdio da stečajna upraviteljica nije povrijedila odredbu članka 40. stavak 1. Uredbe vijeća EU broj 1346/2000, prema kojoj bi bila dužna obavijestiti vjerovnika KOVINOPLASTIKA PISKAR MP d.o.o., Mengeš, o činjenici otvaranja stečajnog postupka nad ovim stečajnim dužnikom; iz razloga što joj činjenica da je ovaj vjerovnik dužnika tada nije bila poznata, niti joj je mogla biti poznata s obzirom na to da potraživanje toga vjerovnika nije bilo evidentirano u dokumentaciji stečajnog dužnika.

Kako nije utvrđen propust stečajne upraviteljice u smislu obavješćavanja poznatih vjerovnika iz drugih država članica, iz jednostavnog razloga što joj status KOVINOPLASTIKA PISKAR MP d.o.o., Mengeš, kao vjerovnika u postupku nije bio poznat niti joj je mogao biti poznat, pravilno je sud utvrdio da je prijava potraživanja ovog vjerovnika nepravodobna.

Pri čemu je činjenica otvaranja stečajnog postupka nad ovim stečajnim dužnikom u trenutku otvaranja istog, bila poznata upravo njegovom tadašnjem zastupniku po zakonu Marijanu Piskaru koji je ujedno i osnivač KOVINOPLASTIKA PISKAR MP d.o.o., Mengeš, pa je kao takav upravo on propustio obavijestiti društvo čiji je osnivač o činjenici otvaranja stečajnog postupka nad ovim stečajnim dužnikom i činjenici postojanja potraživanja prema ovom stečajnom dužniku, naravno ukoliko je to potraživanje doista i postojalo.

Žalbenim navodima žalitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja jer nisu odlučni za ocjenu pravovremenosti njegove prijave tražbine.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točka 2. ZPP-a, u vezi s člankom 6. stavak 1. SZ-a, odbiti žalbu i pobijano rješenje suda prvog stupnja potvrditi.

U Zagrebu 22. veljače 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
MIRTA MATIĆ, v.r.

Za točnost otpredka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN